

РЕШЕНИЕ

№ 229

гр. Б., 24.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – Б., V ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на десети април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Силвия Алексова

при участието на секретаря Елица Яв. Педова
като разгледа докладваното от Силвия Алексова Гражданско дело № 20221210100274 по описа за 2022 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба, подадена от А. Б. Л. с ЕГН *****, с адрес: гр. Б., ул. „С.” № 12, ет. 1, ап. 2, с която срещу ОБЩИНА Б., БУЛСТАТ 0000**** - Б., площад „Г. И.” № 1, представлявана от км. И. С., при условията на обективно кумулативно съединяване, са предявени следните искове: иск с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 от Кодекса на труда /КТ/ - за отмяна на Заповед № 30-ЧР-Д/01.02.2022 г. на Кмета на Община Б., с която, на основание чл. 328, ал. 1, т. 5 от КТ, е прекратено трудовото правоотношение на Л.; иск с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 2 от КТ – за възстановяване на ищеца на заеманата преди уволнението длъжност „Ст. сп. „Архитектурно-строителен контрол” в Отдел „Архитектура, проектиране и строителен контрол” в Община Б.” и иск с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 3 от КТ във вр. с чл. 225, ал. 1 от КТ – за осъждане на Община Б. да заплати на ищеца обезщетение за времето, през което е останал без работа – от датата на уволнението – 01.02.2022 г. до 31.07.2022 г. - в размер на шестмесечното му брутно трудово възнаграждение /посочено като 1 300.00 лева за последния отработен месец/ - за сумата от 7 800.00 лева, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба, до окончателното изплащане на сумата. Претендира се и присъждане на сторените в производството разноски.

Твърди се в исковата молба, че заповедта, с която е прекратено трудовото правоотношение на ищеца, е немотивирана и че в същата не са

изложени мотиви на работодателя относно обстоятелствата, предвидени в чл. 328, ал. 1, т. 5 от КТ, респ. че последният не е извършил действия по установяване на обстоятелството дали ищецът се справя с трудовите си задължения и дали притежава качествата, необходими за заемане на длъжността му. Излага се още, че през месец април 2021 г. били прекратени правоотношенията на няколко служители в Отдел „Архитектурно-строителен контрол“ /“АСК“/, което довело до разпределяне на същия обем работа между по-малко служители, респ. до свръхнатовареност на последните, което от своя страна работодателят използвал, за да мотивира основанието за прекратяване на трудовото правоотношение на Л. – липса на качества за ефективно изпълнение на възложената работа. Твърди се, че ответникът не е съобразил общия обем на възложената на ищеца работа, за да се установи дали Л. не е притежавал съответните качества или възложената му работа е била в обем, който не е позволявал извършването ѝ в определените за това срокове. Сочи се още, че през посочения в атакуваната заповед период, на ищеца били възлагани значителен по обем преписки, разпределени по деловодната система на общината, на други служители на отдела, като тази допълнително възложена му работа, изобщо не била отчетена от работодателя. На следващо място, се излагат доводи, че прекият ръководител на Л. – П. К., който е изготвил годишната оценка на ищеца, е назначен на тази длъжност в началото на месец януари 2022 г., т.е., не е имал никакви преки наблюдения, в качеството му на ръководител на Л. за периода, за който е изготвил оценката. Твърди се, че основната причина за прекратяване на трудовото правоотношение на ищеца, е отказът му да оттегли подаденото от него заявление за закупуване на общинското жилище, в което е бил настанен като наемател и обжалването от негова страна на мълчалив отказ на кмета на общината да проведе административната процедура по заявлението на Л. за закупуване на жилището. Гореизложеното мотивирало последния да предяви исквете по чл. 344, ал. 1 от КТ.

Ищецът, чрез процесуалния си представител, поддържа предявените иски по съображенията, изложени в исковата молба и доразвити подробно в депозирана по делото писмена защита.

Препис от исковата молба е връчен на ответника, който в срока по чл. 131 от ГПК е депозирал писмен отговор, с който се оспорват предявените иски и се твърди, че атакуваната заповед е законосъобразна и издадена в съответствие с разпоредбите на Кодекса на труда. Излага се, че по отношение на ищеца е била налице липса на професионални и лични качества за изпълнение на възложената му работа, което е мотивирало работодателя да прекрати трудовото правоотношение на Л. на това основание. Иска се да бъдат отхвърлени предявените иски, както и на ответника да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100.00 лева.

Ответникът, чрез процесуалния си представител, оспорва исквете по

съображенията, подробно изложени в писмения отговор на исковата молба.

По делото са събрани писмени и гласни доказателства. Изслушани са заключения от извършени съдебно-счетоводна, комплексна съдебно-почеркова и техническа и съдебно-компютърна експертизи, които са приобщени към доказателствения материал по делото.

Въз основа на анализа на събраните по делото доказателства, ведно с доводите и възраженията на страните, съдът приема за установено следното от фактическа страна:

Не е спорно между страните по делото, че преди уволнението ищецът е заемал длъжността „Ст. сп. „Архитектурно-строителен контрол“ в Отдел „Инвестиционни проекти и контрол по строителството“, Дирекция „Устройство на територията“ в Община Б. /трудов договор и допълнителни споразумения на л. 21 – л. 24 от делото/.

Като доказателство по делото е приет Формуляр за оценка на изпълнението на длъжността от служители, заемащи експертни длъжности със спомагателни функции и технически длъжности от 24.01.2022 г. /на л. 127 – л. 128 от делото/, видно от който, за периода на оценяване – от 01.01.2021 г. до 31.12.2021 г., на Л. е поставена оценка „Пет – неприемливо поведение и изпълнение на задачите“, като оценяващият е изложил следните мотиви: „Невинаги планира и координира работата си, което води до нисък краен резултат. Често пропуска важни срокове. Изразява се неясно, както в устна, така и в писмена форма. В изготвените документи често има езикови и граматически грешки. Не дава обратна връзка за своята работа и не се интересува от работата на колегите в отдела и в администрацията. Предоставя услугите със закъснение и с незадоволително качество. Не се интересува от удовлетвореността на гражданите и допуска грубо отношение към тях. Не спазва и погазва установените вътрешни правила за работа, както в отдела, така и в администрацията.“ От своя страна, ищецът е изложил следните възражения срещу оценката: „Никога не съм се държал грубо, както с граждани, така и с колегите си в администрацията. Дори съм работил извънредно без писмена заповед на 27.11.2021 г. по устно нареждане. Цялата година сме работели в намален състав на работното място. Никога не съм се държал грубо с граждани и колеги. Задачите съм ги изпълнявал и съм винаги помагал на колегите, както от отдела, така и в администрацията. Прекалената натовареност от липса на работници на Община Б.. Възлагането на задачите от ръководството е, като се възлагат избирателно – по симпатия и са ми възлагани задачи на различни райони и колеги. Повече от година съм и бях натоварен с работа на преписки и задачи на колеги. Винаги съм помагал на колегите ми в отдела и като цяло в администрацията. Никога през годините, които работя, не съм обиждал, както колеги, така и граждани, нито с думи, нито с дела. Напротив, началникът на отдела, който е в момента, се е държал с неприемливо поведение към мен в присъствието на колеги, както с обиди и заплахи, което може да се потвърди. Възложените ми задачи винаги съм

изпълнявал по закон и безпристрастност. И спазвам вътрешните правила в администрацията.“ Л. е депозирал и отделен Формуляр за възражение срещу годишна оценка за изпълнение на длъжността /на л. 129 от делото/, в който, освен описаното по-горе, е добавил, че цяла година са работили в намален състав на отдела поради дългосрочни болнични на колеги, които впоследствие са били уволнени, както и че определената му оценка е субективна, а не обективна.

От контролиращия ищеца ръководител /Директора на Дирекция „Устройство на територията/ е депозирал и Формуляр за корекция на годишна оценка за изпълнение на длъжността /на л. 130 от делото/, в който по отношение възражението на Л. е посочено: „Всички възложени задачи са отговаряли на района, съгласно заповед на кмета. Извън възложените задачи и отговорности, лицето е изготвяло документи по административни услуги, без да спазва установения съгласувателен режим“. С посочения формуляр е потвърдена дадената оценка „Пет – неприемливо поведение и изпълнение на задачите.“

Изготвен е Доклад изх. № 76-ЧР/31.01.2022 г. от С. Л. – Директор на Дирекция „Устройство на територията“ /на л. 131 – л. 133 от делото/, от който е видно, че горепосочената е потвърдила поставената на ищеца оценка „5 – неприемливо изпълнение“ в резултат на наблюденията й като директор на дирекцията върху начина, по който Л. се справя с възложената му работа. Изложено е в доклада, че ищецът „не изпълнява задълженията си на нивото и изискванията за обем, качество и спазване на сроковете, залегнали в законовите, подзаконовите и вътрешните актове“, като тези обстоятелства Л. е констатирала още като началник на отдел „Архитектура, проектиране и строителен контрол“ за периода от м. 06.2021 г. до м. 09.2021 г. Подробно са изложени и други съображения относно приетото за неприемливо изпълнение на работата от Л.. Към доклада е приложена справка от деловодната система „Имеон“, използвана от Общинска администрация – Б. /на л. 134 – л. 137 от делото/.

С Предизвестие изх. № 29-ЧР-Д/01.02.2022 г. от Кмета на Община Б., получено от ищеца на същата дата /на л. 138 от делото/, последният е уведомен, че поради липса на качества за ефективно изпълнение на възложената работа, трудовото му правоотношение ще бъде прекратено на основание чл. 328, ал. 1, т. 5 от КТ след изтичането на срока по чл. 326, ал. 1 от КТ, а при неспазен срок на предизвестието ще му бъде изплатено обезщетение по чл. 220, ал. 1 от КТ.

На 01.02.2022 г. е издадена и обжалваната в настоящото производство Заповед № 30-ЧР-Д/01.02.2022 г. на Кмета на Община Б., с която на основание чл. 328, ал. 1, т. 5 от КТ, е прекратено трудовото правоотношение на Л. /на л. 11 – л. 15 от делото/. В заповедта се сочи, че същата се издава въз основа на фактите, описани в горесцитирания Доклад изх. № 76-ЧР/31.01.2022 г. и поставената на служителя годишна оценка, като се излага, че по

отношение на ищеца е налице липса на качества за ефективно изпълнение на възложената работа – недостатъчна организираност, точност и прецизност; липса на комуникативност, инициативност, колегиалност, умение за работа в екип, умение за планиране на работата и разпределяне на работното време, в резултат на което се е стигнало до неефективно изпълнение на трудовите задължения.

Като доказателства по делото са приети документите, съдържащи се в личното трудово досие на Л. /на л. 428 – л. 493 от делото/, както и копие от трудовата му книжка /на л. 144 – л. 148 от делото/.

Видно от Трудов договор № 5/14.02.2022 г. /на л. 106 от делото/, ищецът е започнал работа от същата дата в Община С. – на длъжността „Ст. сп. „Незаконно строителство и инвеститорски контрол“ за срок от 6 месеца – до 14.08.2022 г.

По делото е извършена съдебно-счетоводна експертиза, в заключението от която, прието от съда и неоспорено от страните /на л. 328 – л. 336 от делото/, вещото лице е достигнало до следните изводи:

- Брутното трудово възнаграждение на ищеца за м. януари 2022 г. е в размер на 1 300.00 лева, а среднодневното брутно възнаграждение е 65.00 лева дневно;

- На 14.03.2022 г. от ТП на НОИ-Б. на ищеца са изплатени **332.10 лева**, представляващи обезщетение по чл.54а от КСО /парично обезщетение за безработица/ за периода от 02.02.2022 г. до 13.02.2022 г. Вещото лице е посочило, че обезщетението от НОИ се дължи на друго основание - чл. 54а КСО и по силата на друго правоотношение - публично такова между ищеца и НОИ, различно от частното трудово правоотношение между страните. Същото осигурява минималната издръжка на безработния, докато е в процес на търсене на нова работа. Двете обезщетения имат самостоятелен характер, изплащат се на различно основание, от различни правни субекти. Според вещото лице, доколкото обезщетението за безработица е получено от ищеца на различно основание извън трудовото правоотношение, същото не може да бъде приспаднато и е без значение при определяне на обезщетението по чл. 225 от КТ. На следващо място, съгласно разпоредбата на чл. 54е, ал. 1 КСО, след настъпване на предвидената предпоставка - изплащане на обезщетение по чл. 225 от КТ, се поражда задължение за осигуреното лице да възстанови изплатените му парични обезщетения за безработица за периода на полученото обезщетение по чл. 225, ал. 1 от КТ. Затова полученото от Л. обезщетение за безработица, за периода, включен в процесния, подлежи на възстановяване, а не на приспадане от дължимото от работодателя обезщетение по чл. 225, ал. 1 от КТ/ в този смисъл Определение № 357/05.04.2016 г. по гр. дело № 6094/2015 г. на ВКС, III г. о. /;

- Брутните работни заплати, изплатени на ищеца от Община С. за периода от 14.02.2022 г. до 31.06.2022 г. /последен месец с изготвена РПВ към датата на изготвяне на заключението/ са в общ размер на 4 378.68 лева;

- Размерът на обезщетението на Л. за оставане без работа следва да се определи за периода от 02.02.2022 г. до 02.08.2022 г. и същият е 2 755.86 лева, от които: обезщетение по чл. 225, ал. 1 от КТ – 520.00 лева и обезщетение по чл. 225, ал. 2 от КТ – 2 235.86 лева.

По делото е извършена комплексна съдебно-почеркова и техническа експертиза, в заключението от която, прието от съда и неоспорено от страните /на л. 401 – л. 421 от делото/, вещото лице е достигнало до следните изводи:

- Подписите, положени за „работник/служител“ в оригинал на издадена Служебна бележка № 116 от 04.02.2016 г. за проведен начален инструктаж по безопасност и здраве при работа и за получен екземпляр от Етичния кодекс за поведение на служителите от Община Б., изписани от името на А. Б. Л. /на л. 101 от трудовото досие, получено в РС - Б. на 29.07.2022 г., фото 7/, са изпълнени от А. Б. Л.;

- В ръкописния текст в частта „28.01.2022“ във Формуляр за оценка на изпълнението на длъжността от служителя А. Б. Л. от 28.01.2022 г. /на гърба на л. 128 от делото, фото 1 до 6/ в сега четящата се цифра „8“ има извършена поправка. Първоначално изписаната цифра е била „4“ и ясно се виждат следите от вертикална черта, изпълнена вдясно с по-светла синя химикалкова паста, което води до извода, че цифрата „8“, сега четяща се в текста „28.01.2022“ е поправена от първоначалноизписаната в текста цифра „4“ и е дописана цифрата „8“ /фото 4, 5 и 6 от фотоалбума/.

По делото е извършена и съдебна компютърно-техническа експертиза, в заключението от която, прието от съда и неоспорено от страните /на л. 555 – л. 793 от делото/, вещото лице е достигнало до следните изводи:

- Преписките, описани с входящи номера в Заповед № 30-ЧР-Д/01.02.2022 г., са били възложени на служителя А. Б. Л.; - Административните преписки от деловодната система представляват задачи, които съответният служител трябва да извърши в рамките на компетенциите си и на определените срокове. Тези преписки са с различен произход - някои от тях са заявления от граждани, фирми и т.н., други представляват жалби, има и преписки, които са заявени от други държавни институции /Приложение № 6 към заключението/;

- В периода 01.01.2020 до 31.12.2020 г. възложените преписки на ищеца са в размер на 406 /четиристотин и шест/ броя;

- В периода 01.01.2021 до 31.12.2021 г. възложените преписки на ищеца са в размер на 462 /четиристотин шестдесет и два/ броя;

- В периода 01.01.2020 - 31.12.2021 г. преписките, разпределени на служителя К. П. Ч., са 540 /петстотин и четиридесет/ броя /Приложение 2 към заключението/;

- В периода 01.01.2020 - 31.12.2021 г. преписките, разпределени на служителя М. В. Г., са 753 /седемстотин петдесет и четири/ броя /Приложение

3 към заключението/;

- В периода 01.01.2020 - 31.12.2021 г. преписките, разпределени на служителя Г. Р. С., са 54 /петдесет и четири/ броя /Приложение 4 към заключението/;

- В периода 01.01.2020 - 31.12.2021 г. преписките, разпределени на служителя Л. Д., са 8 /осем/ броя /Приложение 5 към заключението/.

В съдебно заседание вещото лице е дало допълнителни пояснения към заключението. Посочило е, че всички преписки, цитирани в заповедта за прекратяване на трудовото правоотношение на ищеца, са приключени, но голяма част от тях са приключени и когато ищецът не е бил на работа, което е направено от негови колеги или преписките просто са бил закрити, без никой да ги е изпълнил. Имало е и преписки, които са отбелязани, че са приключени, но реално няма нищо извършено по тях.

По делото са разпитани петима свидетели, от чиито показания се установява следното:

Св. Б. С. е посочил, че е работил в Община Б. като специалист „Архитектурно-строителен контрол“ от 2017 г. до 2021 г. и през това време е работил заедно с ищеца, който според св. бил най-подготвеният от отдела, най-добре реагирал при всякакви ситуации и помагал на С., като го обучавал. В отдела още работели Л. К., М. Г. и К. Ч.. Служителите били разделени по райони на обслужване и когато някой отсъствал, работата му се разпределяла между другите колеги. Резолираните преписки се следяли по системата ИМЕОН. В отдела имало оплаквания от някои служители, че са свръхнатоварени за разлика от други. Според св., най-натоварени били ищецът, М. Г. и Л. К.. Те често отправяли искания до прекия им ръководител, заместник-кмета по строителството и дори към кмета, да бъде редуцирана натовареността им.

От показанията на св. Р. Г. се установява, че същият работил в Община Б. през периода 10.11.2018 г. – 31.08.2021 г. като *** и ходел на съвместни проверки за незаконно строителство, вкл. и с Л.. Последният вършел почти всичко по проверките и съставял констативните протоколи, които били четливо написани и технически обосновани.

св.т А. Д. е посочил, че е работил в Община Б. от 2012 г. до 2020 г., вкл. и като директор на Дирекция „Устройство на територията“. Работата на Ст. сп. в Отдел „АСК“ се изразявала главно в действия по преписки, свързани със Закона за устройство на територията /ЗУТ/ - строителни разрешения, удостоверения за въвеждане в експлоатация, преписки по чл. 225 от ЗУТ, писма, отговори към граждани, институции и т.н. л подробно е обяснил реда, по който се придвижвали преписките след постъпването на съответните молби, документи и т.н. Посочил е, че е имал пряк поглед върху работата на ищеца, който работел, както трябвал и почти нямал забавяне по преписките, поради което Д. винаги му давал отлична атестация за добре свършена работа.

Л. работел добре в екип, не проявявал признаци на неуважение към колегите си и неколегиалност, по отношение на него нямало жалби или оплаквания от граждани.

От показанията на св. С. Л. се установява, че същата е работила в Община Б. от 2013 г., като до 2022 г. е заемала три позиции – последната като директор на Дирекция „Архитектура и устройствено планиране“ – от 01.09.2021 г. до 10.10.2022 г., като имала задължение да контролира цялата дейност в трите отдела на дирекцията, вкл. и дейността на ищеца. Последният, според Св., не спазвал йерархията, защото работел по част от преписките и ги приключвал, без да са възложени на него и без да ги е съгласувал. Не умее да планира задълженията си, да координира работата си и да разпределя времето си, което довело до просрочване на много преписки. В същото време не се оплаквал, че е много натоварен и затова не може да се справи с работата си. Системно не изпълнявал задълженията си в срок, но цялостен поглед в тази връзка придобили след изготвяне на справка за 2021 г. При проверка на работата му се налагало често да се коригират изготвените от него документи, тъй като в същите били допускани граматически и правописни грешки, непълно отразяване на фактологията, непълно описване на документите и т.н. Били водени разговори с него. Св. е посочила, че не е имало оплаквания от никой служител на отдела, че е по-натоварен и не е имало искания за съдействие в тази посока. При другите служители нямало такова неизпълнение на задълженията, както при Л..

св.т П. К. е посочил, че е работил в Община Б. от 2007 г. до м. октомври 2022 г. От м. септември 2021 г., докато напуснал, работил на длъжността „Началник отдел „Инвестиционни проекти и контрол в строителството“. Ищецът работел в сферата на строителния контрол. Работата се разпределяла по райони. Според св., Л. се справял незадоволително и не спазвал сроковете за приключване на преписките – в случая едномесечни. Споделял, че има много работа и е пренатоварен. Според К., ищецът не се справял със сроковете, защото не вършел работата си регулярно и подредено. Имало и оплаквания от граждани в тази насока в приемния ден на св.. Документите, които изготвял Л., се съгласували от К. като негов пряк ръководител. В документите имало множество правописни и граматически грешки, което налагало К. да ги коригира и да ги връща отново. Случвало се и да помага на Л. по просрочени преписки – по нареждания от Дирекцията за строителен контрол, за да не глобяват ищеца. Последният не спазвал вътрешните правила, установени в администрацията – не отразявал преписките в ИМЕОН, когато са изпълнени, не ги изпълнявал в срок и не спазвал съгласувателния режим. При извършената справка се установило, че е работил по преписки, които са били разпределени на други служители. Имало и други служители, които не изпълнявали задълженията си в срок, но при тях неизпълнението било в по-малък обем, отколкото при Л.. Например, ако имало 200 просрочени преписки, 190 били на ищеца, а останалите 10 – на колегите му. К. разговарял с ищеца за тези проблеми и му помагал. Според

св., забавянията били заради невършене на работата.

Въз основа на установеното от фактическа страна, съдът достига до следните правни изводи:

Предявените искове са с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 – т. 3 във вр. с чл. 225, ал. 1 от КТ. Исковете са допустими. Изхождат от работника, комуто принадлежи правото на иска отмяна на заповедта, с която е прекратено трудовото му правоотношение, при съблюдаване на формалните изисквания за надлежно упражняване правото на иск.

По конститутивния иск по чл. 344, ал. 1, т. 1 от КТ:

Съгласно разпоредбата на чл. 328, ал. 1, т. 5 от КТ, работодателят може да прекрати трудовото правоотношение с предизвестие при липса на качества на работника или служителя да изпълнява възложената работа. Фактическият състав на това основание се състои от три елемента:

1. Липса на качества на работника или служителя: качества, които има предвид законът, може да бъдат: професионални - става дума за необходимите знания и умения за изпълнение на трудовата функция, като те са от значение преди всичко за това изпълнение, и личностни – деловитост, бързина, сръчност, умение за работа с други хора и др. в зависимост от конкретната трудова функция. Липсата на тези качества трябва да бъде доказана, реална, като обективен факт. Тя трябва да бъде трайно, а не моментно състояние на работника или служителя и да се основава на преценка на цялостната му работа, а не само на отделна проява. Липсата трябва да съществува към момента на уволнението, а не да е съществувала в миналото и да е преодоляна. Тя трябва да се е проявила след създаването на трудовото правоотношение. Липсата се установява въз основа на всестранина оценка от работодателя, Причината за липсата на качества няма значение, но липсата следва да бъде обективна и безвиновна. Ако работникът или служителят виновно не изпълнява работата си по трудовото правоотношение, е налице дисциплинарно нарушение, за което следва да се наложи дисциплинарно уволнение, а не уволнение поради липса на качества.

2. Ефективно изпълнение на работата: работата, която е от значение за уволнението по чл. 328, ал. 1, т. 5 от КТ, е тази, за която е създадено трудовото правоотношение. Нея работникът или служителят е длъжен да изпълнява по силата на чл. 124 от КТ. Ефективното изпълнение означава количествено, качествено и в срок изпълнение при спазване на техническите и технологичните правила. То е постигане на необходимия резултат от работата. Това е въпрос на конкретна преценка според длъжностната характеристика. Неефективното изпълнение трябва да бъде трайно, системно, а не инцидентно.

3. Причинна връзка между липсата на качества и неефективното изпълнение на работата. Неефективното изпълнение на работата трябва да бъде пряк резултат от липсата на качества на работника или служителя, като

преценката за това се прави от работодателя. Не е установена специална процедура за това, но липсата на качества трябва да бъде безспорно доказана.

В конкретния случай, съдът намира, че гореописаните елементи на фактическия състав по чл. 328, ал. 1, т. 5 от КТ са налице и прекратяването на трудовото правоотношение на ищеца е изцяло законосъобразно. Съображения:

Заповедта за прекратяване на трудовото правоотношение на Л. е мотивирана, като в същата подробно и конкретно са описани липсващите качества на Л. за ефективно изпълнение на възложената му работа, а именно: недостатъчна организираност, точност и прецизност, липса на комуникативност, инициативност, колегиалност, умение за работа в екип, умение за планиране на работата и разпределение на работното време, в резултат на което се е стигнало до неефективно изпълнение на трудовите задължения. В съдебната практика се възприема, че трудовото правоотношение е прекратено законосъобразно на основание чл. 328, ал. 1, т. 5 от КТ тогава, когато е налице неизпълнение на трудовите задължения, което се дължи на обективната липса на качества на служителя. Когато неизпълнението на трудовите задължения се дължи на липсата на такива качества, то е налице едно безвиновно поведение от страна на служителя, което води до некачествено или неефективно изпълнение и е основание за прекратяване на трудовото правоотношение по чл. 328, ал. 1, т. 5 от КТ. Липсата на качества на работника или служителя, по смисъла на чл. 328, ал. 1, т. 5 от КТ, трябва да е трайно състояние, което има обективен характер, докато при виновно неизпълнение на трудовите задължения от работника или служителя има нарушение на трудовата дисциплина, което е основание за ангажиране на дисциплинарната му отговорност. В този смисъл, заповедта за прекратяване на трудовото правоотношение на основание чл. 328, ал. 1, т. 5 от КТ е необходимо да съдържа конкретни данни за това, кои качества не притежава уволненият работник или служител за ефективно изпълнение на работата му, като всяко липсващо на работника или служителя качество бъде изрично посочено в заповедта за уволнение, било като бъде посочен начинът, по който той се справя с възложената работа и/или да бъдат посочени задълженията, които не е в състояние да изпълни. Законосъобразното прекратяване на трудовото правоотношение, на основание чл. 328, ал. 1, т. 5 от КТ, вменява задължение на работодателя да посочи и докаже точно какви качества липсват на работника или служителя, за да изпълнява ефективно възложената му работа, като тези качества следва да бъдат съобразени с длъжностната характеристика и да са в причинна връзка с неизпълнението на конкретни трудови задължения. По тази причина, в заповедта за уволнение работодателят е длъжен да посочи конкретни факти, обуславящи извода му за липса на определени качества – професионални умения, навици, знания, които работникът или служителът не притежава, за да изпълнява възложената му работа ефективно. Само въз основа на посочените в заповедта конкретни обстоятелства и относимите към тях доказателства, се извършва преценката

правилно ли е прекратено трудовото правоотношение. В конкретния случай, според съда, в процесната заповед са посочени тези конкретни факти и относимите към тях доказателства, като доводите на ищеца в обратна насока, съдът намира за изцяло неоснователни. Изложено е, че при определяне на годишната оценка за изпълнението на длъжността за периода от 01.01.2021 г. до 31.12.2021 г. на основание Наредбата за условията и реда за оценяване изпълнението на служителите в държавната администрация, са констатирани пропуски в работата на ищеца и трайно, незадоволително и неефективно изпълнение на преобладаващата част от възложените му задачи. В заповедта са посочени и конкретни преписки с детайли по изпълнението им и сроковете, в които са изпълнени. Тук следва да се посочи, че съдът намира за изцяло неоснователен доводът на ищеца, че прекият му ръководител, изготвил оценката му за 2021 г., не е имал никакъв поглед върху работата му, тъй като е назначен на заеманата длъжност в началото на м. януари 2022 г., доколкото, от една страна, К. е могъл да придобие впечатления и за период от един месец, а от друга страна, констатациите му са изцяло потвърдени от доклада на Директора на Дирекция „Устройство на територията“ – С. Л., която е имала наблюдение по отношение на начина на справяне на Л. със задълженията му – и като директор на посочената дирекция, и като началник на Отдел „Архитектура, проектиране и строителен контрол“ за периода от м. 06.2021 г. до м. 09.2021 г. Съдът изцяло кредитира показанията на К. и Л. относно липсата на качества у ищеца за изпълнение на възложената му работа, тъй като: от една страна, тези свидетели не са вече служители в Община Б., т.е., не са заинтересовани по никакъв начин от изхода на спора и от друга страна, показанията им изцяло кореспондират със събраните по делото писмени доказателства. На трето място, важно е да се има предвид, че посочените свидетели са имали най-преки впечатления от работата на Л. като негови преки ръководители, респ., били са запознати с всички детайли в работата му. В показанията си същите подробно са описали, че ищецът не е умеел да планира задълженията си, да координира работата си и да разпределя времето си, което довело до просрочване на много преписки. При проверка на работата му, се налагало често да се коригират изготвените от него документи, тъй като в същите били допускани граматически и правописни грешки, непълно отразяване на фактологията, непълно описване на документите и т.н. Тук съдът намира за необходимо да посочи, че при преглед на формуляра за оценка и възраженията срещу оценката, в ръкописно изписаните текстове от Л., действително се установяват правописни и граматически грешки.

На следващо място, неоснователен е и доводът на ищеца относно обстоятелството, че е бил много натоварен, поради което не е бил в състояние да спазва срокове по преписките. Видно от показанията на Св. Л., Л. никога не се е оплаквал, че е много натоварен и затова не може да се справи с работата си, респ., никога не е искал съдействие от ръководителите си в тази посока.

Що се отнася до доводите на ищеца, че описаната в Доклад изх. № 72-ЧД/31.01.2022 г. справка от деловодната система ИМЕОН, не му е била предоставена за запознаване, съдът намира, че са неоснователни, доколкото данните по нея, представляващи номера на преписки, сигнали, жалби, заявления, безспорно са му били известни, тъй като Л. е имал достъп до системата, от една страна, а от друга – същите са били разпределени за работа именно на него.

По отношение на откритото производство по оспорване на датата на съставяне на формуляра от ръководителя на отдела П. К. за оценка на изпълнението на длъжността, съдът счита, че извършената поправка на датата на съставянето му, не оборва доказателствената сила на документа и съдът е свободен да прецени съответните факти по вътрешно убеждение.

По отношение доводите на ищеца, че при оценяването му не са били спазени изискванията на чл. 11 от Наредбата за условията и реда за оценяване изпълнението на служителите в държавната администрация, доколкото ищецът е изпълнявал работата си в отдела през периода от 2016 г. до 2021 г., съдът намира същите отново за неоснователни, доколкото съгласно чл. 6, ал. 1 от цитираната наредба, оценяването на изпълнението на длъжността обхваща периода от 1 януари до 31 декември на съответната година, като в случая годишната оценка е определена съгласно чл. 17, ал. 1 от наредбата - въз основа на степента, в която са постигнати изискванията към изпълнението на преките задължения, включително на възложените задачи, ако има такива, и на показаните компетентности, оценяващият ръководител определя годишната оценка на изпълнението на длъжността от служителите на експертни длъжности със спомагателни функции и на технически длъжности – в случая по т. 5 от чл. 17, ал. 1 – най-ниската възможна оценка - „Неприемливо изпълнение“.

С оглед изложеното, съдът счита, че процесното прекратяване на трудовото правоотношение на ищеца е законосъобразно, поради което искът за отмяна на Заповед № 30-ЧР-Д/01.02.2022 г. на Кмета на Община Б., се явява неоснователен и като такъв следва да бъде отхвърлен.

С оглед изхода от спора по главния иск, неоснователни са и исковете за възстановяване на ищеца на заеманата преди уволнението длъжност по чл. 344, ал. 1 т. 2 от КТ и за заплащане на обезщетение за оставане без работа по чл. 344, ал. 1, т. 3 от КТ във вр. с чл. 225, ал. 1 от КТ, поради зависимостта им от отмяната на уволнението.

Предвид изхода от спора и направеното в тази посока искане, ищецът следва да заплати на ответника сторените от последния в производството разноски /за извършването на които са представени доказателства по делото/, вкл. и такива за юрисконсултско възнаграждение – в общ размер на 400 лева, от които: 300 лева – внесена сума за възнаграждението на вещото лице, извършило съдебно-техническата компютърна експертиза /платежно нареждане на л. 327 от делото/ и 100.00 лева – разноски за юрисконсултско

възнаграждение.

По смисъла на чл. 359 от КТ, производството по трудови дела е бесплатно за работниците и служителите, независимо от тяхното процесуално качество на ищец или ответник. Затова, дължимите по предявените от Л. държавни такси, следва да останат за сметка на бюджета на съда.

По изложените мотиви и на основание чл. 344, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от КТ във вр. с чл. 225, ал. 1 от КТ, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като **НЕОСНОВАТЕЛНИ** предявените от **А. Б. Л.** с ЕГН *****, с адрес: гр. Б., ул. „С.“ № 12, ет. 1, ап. 2, срещу **ОБЩИНА Б.,** БУЛСТАТ 0000**** - Б., площад „Г. И.“ № 1, представлявана от км. И. С., искове, както следва:

- иск за отмяна на Заповед № 30-ЧР-Д/01.02.2022 г. на Кмета на Община Б., с която е прекратено трудовото правоотношение на ищеца и признаване на уволнението му за незаконно – чл. 344, ал. 1, т. 1 от КТ;

- иск за възстановяването му на заеманата преди уволнението длъжност „Ст. сп. „Архитектурно-строителен контрол” в Отдел „Архитектура, проектиране и строителен контрол” в Община Б.” – чл. 344, ал. 1, т. 2 от КТ и

- иск за осъждане на Община Б. да заплати на ищеца обезщетение за времето, през което е останал без работа – в размер на 7 800.00 лева за период от шест месеца – 01.02.2022 г. до 31.07.2022 г., ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на подаване на исковата молба, до окончателното изплащане на сумата - чл. 344, ал. 1, т. 3 от КТ във вр. с чл. 225, ал. 1 от КТ.

ОСЪЖДА **А. Б. Л.** с ЕГН *****, с адрес: Б., ул. „С.“ № 12, ет. 1, ап. 2, да заплати на **ОБЩИНА Б.,** БУЛСТАТ 0000**** - Б., площад „Г. И.“ № 1, представлявана от км. И. С., сумата от **400.00 /четиристотин/ лева,** представляваща направени в производството разноски.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд – Б. в двуседмичен срок, считано от днес – 24.04.2023 г.

Препис от Решението да се връчи на страните.

Съдия при Районен съд – Б.: _____

